

[Jensen (Lillering).]

det har været, at Ministeren har givet Til-ladelse til Iblanding af Kløverbølge i lav-procentige Foderblandinger, lige saa selv-følgelig mener jeg det maa være, at værdiløse Bestanddele som de før nævnte Jord-nødskaller, Kakaoskaller og Risskaller ikke kan benyttes til saadanne Foderblandinger.

Jeg ved udmærket godt, at Kløverbølge er meget forkøret af Sagkundskaben, at man fra Autoriteternes Side mener, at de er af en saadan Beskaffenhed som Foderemne, at de bør brændes eller, naar man er lidt mere økonomisk indstillet, anvendes som Strøelse. Jeg kan ikke dele dette Synspunkt, og jeg har to Grunde, hvorfor jeg ikke kan det.

For det første har jeg som praktisk Landmand lært at sætte Pris paa Foderblandinger, hvori disse Kløverbølge indgaar som meget væsentlig Bestanddel. Jeg ved, at der er adskillige betydelig dygtigere Landmænd end jeg, der siger det samme. Og ser man paa Analysen, saa kan man med fuld Føje lige saa godt anbefale at brænde eller opstrø hele vor Avl af Kløver og Lucernehe. Tager man Gennemsnittet af Analysen i Henhold til Rasmussens Fodringslære og Statens Foderstofkontrol, faar man et Tal, som jeg ikke synes man helt kan se bort fra. Det viser sig nemlig, at Kløveravner eller Kløverbølge, hvilket man nu vil, staar lige saa højt i Analysetal som Kløverhø, Lucernehe og Lucernemel.

Dertil kommer, at det viser sig, at Indholdet af Karotin er saa stort, at man ikke med Føje kan se bort fra dette Fodringsmiddel og sige, at det er fuldstændig værdiløst. Det viser sig nemlig ved en Prøve, der er foretaget, at Kløverbølge indeholder ikke mindre end 48 mg Karotin pr. kg, hvilket svarer til 80 internationale A-Eenheder pr. Gram. Naar dette er Tilfældet, mener jeg ikke, man uden videre fuldstændig kan kaste Vrag paa dette Foderemne.

Jeg kan ikke forstaa Modstanden mod at anvende disse Kløverbølge, fortrinsvis som Opsugningsmiddel for flydende Melasse. Man kan selvfølgelig sige, at de er et Affaldsprodukt, men hvis de alligevel er af en saadan Beskaffenhed, at de ved Opblanding kan gøres til et Fodringsmiddel, der kan have Betydning i vor Kvægfoeding, mener jeg ikke, man bør se bort derfra.

Det er givet, at disse Foderblandinger ikke kan eller bør sælges som Kraftfoder i dette Ords egentlige Forstand. De kan kun sælges som Tilskudsfoder, og den Pris, hvortil de kan fremstilles, maa være afgørende for Formaalstjenligheden af at

benytte dem i praktisk Fodring. Jeg er ikke blind for, at det er rigtigt, som det hævdes Gang paa Gang, at hvis man køber disse Stoffer hvert for sig og selv blander dem op, faar man et betydeligt billigere Fodringsmiddel, men vil det samme ikke være Tilfældet for almindelige Foderkageblandinger? Ikke desto mindre gaar Hovedparten af Forbruget over paa disse Foderblandinger, dels fordi man faar en mere konstant Blanding, dels fordi det er betydeligt lettere for Landmanden at hente en Sæk Foderblanding i Stedet for at hente forskellige Hold Kager og selv blande dem.

Jeg maa maaske sige, at jeg ikke har kunnet forstaa hele det Postyr, der har staaet om Praktiseringen af Lov af 13. April 1938 om Handel med Foder- og Gødningsstoffer, idet Udvalget om denne Lov i sin Betænkning af 9. April 1938 udtalte — jeg beder om Lov til et kort Citat:

„Udvalget er enigt i, at der i visse Tilfælde i Foderblandinger kan indgaa saadanne . . . Fodermidler (Lucernemel og Kløverbølge), der har en betydelig Foderværdi uden at opfylde Kravet om 65 Foderenheder pr. 100 kg.“

Jeg mener, at man fra Udvalgets Side der har præciseret, at man ønskede ikke at lægge disse Fodermidler Hindringer i Vejen for at blive anvendt som Tilskudsfoder eller som Kraftfoder — det vil jo afhænge af, til hvilke Formaal de fremstilles.

Man har i Bekendtgørelsen af 24. Juni 1939 fortolket Bestemmelsen i § 3, 2det Stykke, d) derhen, at Frøaffald er alt undtagen lige det gode Frø. Hvis man vilde føre dette Synspunkt videre, maatte det vel ogsaa være saadan, at naar man har tærsket sit Korn, er alt andet Affald end lige netop Kornet, og det tror jeg dog ikke, der er nogen, som praktisk har med de Forhold at gøre, der vil paastaa.

Jeg kan, som sagt, med min praktiske Sans ikke anse det for helt rigtigt, at man betragter Kløverbølge som et rent og skært Affaldsprodukt, men det er muligt, at jeg har Uret. Af Hensyn til alle berettigede Interesser vilde jeg gerne have klaret det til Bunds, og vi anmoder derfor om, at den Tid, der ifølge Forslaget gives til at benytte disse omstridte Fodermidler, maa blive anvendt til autentiske Fodringsforsøg, saaledes at vi kan vide, hvor vi er henne i dette Spørgsmaal, der dog drejer sig om Værdier, baade beskæftigelsesmæssige og national-økonomiske, og saaledes, at de Folk, som har Virksomhed og Fortjeneste derved, kan faa at vide, om de er købt eller solgt. For er disse Fodermidler værdiløse, ønsker jeg